

GAZETKA

PARAFII TOPCZEWO

Nr 2/2011

www.parafiatopczewo.pl

Temat numeru:

WIELKI TYDZIEŃ

*„Śmierć i Zmartwychwstanie Wcielonego Słowa Bożego jest dziełem niezrównanej miłości(...), która uwolniła nas z niewoli grzechu i śmierci.”
Benedykt XVI*

Chrystus żyje. Oto wielka prawda, która napędza treścią naszą wiarę. Jezus, który umarł na krzyżu, zmartwychwstał, przewycięzył śmierć, moce ciemności, ból i smutek. *Nie bójcie się* - tymi słowami pozdrowił Anioł kobiety zdążające do grobu.

*Niech więc Światło Chrystusa
chwalebnie zmartwychwstałego
rozproszy wszelkie ciemności,
a dar życia, który przynosi,
wleje w nasze serca radość i nadzieję.
Niech Zmartwychwstały Chrystus
opromieni swym blaskiem każdy dzień
i błogosławi w każdym przedsięwzięciu.
Niech umocni miłość i wiarę
i prowadzi każdego dnia
łaską swojej obecności.*

Życzą księża.

WIELKI CZWARTEK

W wielkoczwartkowe przedpołudnie we wszystkich kościołach katedralnych odprawiana jest tzw. msza krzyżma. Liturgii tej przewodniczy biskup.

Koncelebrują księża, reprezentujący całą diecezję; odnawiają oni swe przyrzeczenia złożone w czasie święceń kapłańskich. W pozostałych świątyniach odprawia się w Wielki

pierwszej uczty paschalnej, Spożywanej jeszcze w niewoli egipskiej, oraz nakaz corocznych obchodów święta (Wj 12,1-8.11-14). Drugie czytanie, zaczerpnięte z Pierwszego Listu do Koryntian, zawiera świadectwo świętego Pawła o ustanowieniu sakramentu Eucharystii w czasie Ostatniej Wieczery (I Kor 11,23-26).

Czwartek tylko jedną wieczorną mszę z udziałem wszystkich miejscowych kapłanów. Jest to tzw. msza Wieczery Pańskiej, która rozpoczyna przeżycia Triduum Paschalnego.

W czasie mszy Wieczery Pańskiej liturgia słowa przypomina przekazane Mojżeszowi Boże zalecenia, dotyczące przy-gotowania

O wydarzeniach, które dokonały się w Wieczerniku, opowiada fragment Ewangelii według św. Jana (J 13,1-15), opisujący Chrystusowy akt pokornej miłości, wyrażający się umyciem nóg dwunastu apostołom. Swą posługę Jezus skomentował słowami: „Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem” (J 13,15).

Bezpośrednio po wielkoczwartkowej liturgii słowa następuje zatem obrzęd obmycia nóg. Warto wiedzieć, że obrzęd obmywania nóg praktykowany był jako wyraz gościnności w niektórych wspólnotach zakonnych, kierujących się regułą świętego Benedykta.

Liturgia eucharystyczna Wielkiego Czwartku upamiętnia moment ustanowienia Najświętszego Sakramentu – przeistoczenia chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa.

Prawo składania ofiary w imieniu społeczności wiernych Jezus przekazał apostołom i ich następcom; w ten sposób ustanowiony został także sakrament kapłaństwa. Słowa konsekracji, wypowiedane przez kapłana w czasie każdej mszy świętej, posiadają moc sprawczą. Ofiara w postaci chleba i wina nawiązuje do izraelskiej uczyty paschalnej.

Podobnie jak krew baranka ocaliła domy żydowskie od dotknięcia śmierci, tak i Krew Chrystusa chroni wierzących przed wieczną zaturą.

Po uroczystej komunii świętej wiernych Najświętszy Sakrament zostaje przeniesiony do specjalnie przygotowanego tzw. kaplicy adoracji. Obrzęd ten, zrytualizowany w XII wieku, zapowiada przeżycia,

związane bezpośrednio z misterium Męki Pańskiej. Polska tradycja religijna nazywa omawianą ceremonię przeniesieniem do ciemnicy, symbolizującej trudny czas Chrystusowej modlitwy w Ogró-jcu, a przede

„Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczynilem”

wszystkim zniwagi doznawane podczas przesłuchania. Gaśnie wieczna lampka, płonąca przez cały rok przy tabernakulum. Na znak osamotnienia Chrystusa, opuszczonego przez najbliższych, z ołtarza zdejmuje się obrusy.

*„Wielkanoc w polskiej kulturze”
1997*

WIELKI PIĄTEK

Wielki Piątek poświęcony jest przeżyciom, związanym z męką i śmiercią Chrystusa. Podobnie jak w Środę Popielcową katolików obowiązuje zachowywanie ścisłego postu. Przekazy ewangeliczne pieczołowicie opisują poszczególne etapy ofiary Syna Bożego. Jezusa, wskazanego pocałunkiem Judasza, pojmano nocą w Ogrodzie Oliwnym i przyprowadzono najpierw do Annasza. Po krótkim przesłuchaniu odesłano Jezusa do Kajfasza. Wczesnym rankiem Sanhedryn, czyli rada kapłanów, starszyny i uczonych w Piśmie, uznał winę Chrystusa: „Stwierdziliśmy, że ten człowiek podburza nasz naród, że odwodzi od płacenia podatków Cezarowi i że siebie podaje za Mesjasza-Króla” (Łk 23,2). Oskarżenie to przedstawiono Piłatowi. Piłat próbował uwolnić Chrystusa, nie dostrzegając w Nim rzeczywistej winy. Piłat zaproponował więc, aby w myśl starej tradycji świątecznej uwolnić jednego z uwięzionych przestępców; podburzony tłum zażądał wolności dla złoczyńcy Barabasa. Obawiając się posądzenia o brak lojalności, namiestnik cesarski wydał wyrok śmierci na Chrystusa. Po trudach drogi na Golgotę ukrzyżowany Bóg-Człowiek skonał - dopełnił swej misji. Tego samego dnia został złożony

w grobie.

Współczesne nabożeństwo Wielkiego Piątku sprawowane jest po południu - ustalenia wskazują bowiem, że Jezus umarł około godziny piętnastej naszego czasu. Tego dnia nie odprawia się mszy.

Najważniejszą częścią jest adoracja krzyża. Do świątyni wnosi się przykryty tkaniną krzyż z wizerunkiem umęczonego Chrystusa. Przy wtórze antyfony, podkreślającej związek męki ze zbawieniem, kapłan odsłania cały krzyż. Księża, a następnie wszyscy wierni podchodzą do krzyża, aby przez przyklęknięcie i symboliczny

pocałunek wyrazić osobiste przyjęcie odkupienia. Całości towarzyszy śpiew tradycyjnych pieśni. Po zakończeniu adoracji i obrzędach komunii Najświętszy Sakrament w procesji przynosi się do tzw. grobu. Zwyczaj budowania grobu wywodzi się z Jerozolimy, gdzie wierni gromadzili się w kolejnych miejscach, związanych z męką Chrystusa - aż po miejsce pośmiertnego spoczynku.

Najistotniejsze jest wszakże wystawienie monstrancji z Hostią,

okrytej białym, przezroczystym welonem. Przeniesienie Eucharystii przypomina zdjęcie z krzyża i pogrzeb Chrystusa. Ostatnia modlitwa przy grobie wskazuje jednak nadzieję: „Chryste, nasze Zmartwychwstanie i Życie, podźwignij nas z grobu grzechów”.

„Wielkanoc w polskiej kulturze” 1997

WIELKA SOBOTA – WIGILIA PASCHALNA

Wieczorem rozpoczynają się obchody Wigilii Paschalnej - w myśl przepisów liturgicznych jej ceremonie należą już jednak do Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego.

Obchody zmartwychwstania Jezusa Chrystusa rozpoczynają się po zapadnięciu zmroku. Przed kościołem rozpala się ognisko, którego płomień zostają poświęcone przez kapłana, ubranego w białe, radosne szaty. Zapalenie paschału,

oznaczającego osobę Chrystusa, czyli Światłość Świata, uzmysławia nam raz jeszcze, że dokonała się Pascha, przejście z mroku do jasności, ze śmierci do życia. W uroczystej procesji paschał zostaje wniesiony do świątyni. Liturgia światła kończy się odśpiewaniem tzw. Orędzia Paschalnego, czyli modlitwy dziękczynno-uwielbiającej, która wysławia łaskę zbawienia.

Liturgia słowa Wigilii Paschalnej jest wyjątkowo rozbudowana. Wybrzmiewa także radosne *Alleluja*, odśpiewane po raz pierwszy od czterdziestu dni.

W czasie Wigilii Paschalnej odbywa się także Liturgia chrzcielna. Celebrans poświęca wodę chrzcielną, która będzie użyta w ciągu całego roku do chrztów. Teraz dokonać

można obrzędów chrztu. Pierwotny Kościół udzielał tego tylko w czasie Wigilii Paschalnej. Wszyscy zgromadzeni w świątyni odnawiają przyrzeczenia

wyznają swą wiarę i wyrzekają się szatana. Zostają oni również pokropieni wodą święconą. Liturgię chrzcielną kończy modlitwa wiernych.

ŚWIĘCONKA – SYMBOL CZY ZAMOŻNOŚĆ?

Błogosławieństwo pokarmów, zwane powszechnie święconką lub święconym, szczyli się znacznie dłuższym rodowodem. Początki tego chrześcijańskiego obrzędu sięgają VIII wieku, w Polsce zaś pierwsze jego praktyki odnotowano w XIV stuleciu. Najpierw święcono tylko pieczonego baranka, a więc chlebową figurkę o postaci baranka. Potem dodawano kolejno ser, masło, ryby, olej, pokarmy mięsne, ciasto i wino. Na końcu święcony kosz został uzupełniony jajkiem i pozostałymi pokarmami, które obecnie weszły do kanonu święconki. Warto pamiętać, że dobór potraw w koszyku nigdy nie był przypadkowy. Od wieków każdy Boży dar symbolizował co innego, uznanego przez ludową jak i chrześcijańską tradycję. Zestaw tych darów się zmieniał, ograniczano ich ilość, aż pozostało tylko siedem. Ten zestaw, przyjęty w okresie wczesnego romantyzmu, obowiązuje do dziś. Potraw w koszyku może być więcej, ale tych siedem powinno się w nim znaleźć przede wszystkim. Symbolizują bowiem treść chrześcijaństwa.

CHLEB we wszystkich kulturach ludzkości był i jest pokarmem podstawowym, niezbędnym do życia. Gwarantował dobrobyt i pomyślność. Wśród chrześcijan zawsze był symbolem nad symbolami - przedstawia bowiem Ciało Chrystusa.

JAJKO jest dowodem odra- dzającego się życia, symbolem zwycięstwa nad śmiercią. Tę symbolikę rozpowszechnili w Polsce niemieccy zakonnicy. Wywodzi się ona z dawnego zakazu spożywania jaj podczas Wielkiego Postu.

SÓL to minerał życiodajny. Bez soli nie ma życia. To także oczyszczenie, samo sedno istnienia i prawdy.

WĘDLINA zapewnia zdrowie i płodność, a także dostatek, bo przecież nie każdy mógł sobie pozwolić na ten szczególnie pokarm.

SER jest symbolem zawartej przyjaźni między człowiekiem a siłami przyrody, a przede wszystkim

stanowi gwarancję rozwoju stada zwierząt domowych.

CHRZAN zawsze był starym ludowym znamięm wszelkiej siły i fizycznej krzepy. Współdziałając z innymi potrawami zapewniał ich skuteczność.

CIASTO to symbol umiejętności i doskonałości. Ciasto reprezentowane było głównie przez wielkanocne baby. Poza tym winien to być zawsze wypiek własny, domowy, a nie kupiony.

CZY WIESZ, ŻE...

REZUREKCJA (*łacińskie resurrectio* znaczy *zmartwychwstanie*) – termin ten używany jest w liturgii katolickiej. Jest to uroczysta msza z procesją odprawiana o świcie w dzień Wielkiejnocy lub wieczorem w Wielką Sobotę.

DYŻURY W KONFESJONALE

WIELKI CZWARTEK

20.00 - 22.00

WIELKI PIĄTEK

8.00 – 10.00
15.00 – 17.00
21.00 – 22.00

WIELKA SOBOTA

8.00 – 10.00
15.00 – 18.00
21.00 – 23.00

ADORACJE – TRIDIUM PASCHALNE

WIELKI CZWARTEK

20.00-21.00 – LIZA STARA
TOPCZEWO (ul. Mazowiecka i
Starowiejska)
21.00-22.00 – MŁODZIEŻ KSM

WIELKI PIĄTEK

8.00 - 9.00 – BAGIŃSKIE NOWE
9.00-10.00 – BAGIŃSKIE STARE
10.00-11.00 – BOGUSZE
11.00-12.00 – BUDLEWO
12.00-13.00 – FALKI
13.00-14.00 – FILIPY
14.00-15.00 – GAWINY
15.00-16.00 – STRAŻ
HONOROWA
16.00-17.00 – GODZIEBY
17.00-18.00 – GÓRSKIE

21.00-22.00 – MŁODZIEŻ KSM

W. SOBOTA / NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA

8.00-9.00 – OSÓWKA
9.00-10.00 – PIERZCHAŁY
10.00-11.00 – WÓLKA
PIETKOWSKA
11.00-12.00 – W. ZALESKA
SIEŚKI
12.00-13.00 – WYPYCHY
13.00-14.00 – ZDROJKI
TRZESZCZKOWO
14.00-15.00 – ZALESIE
15.00-16.00 – MOSKWIN
OSTRÓWEK
16.00-17.00 – OŁĘDZKIE
17.00-18.00 – OLSZEWEK
18.00-19.00 – OLSZEWO

22.00-23.00 – TOPCZEWO (ul.
Sadowa, Dolna, Bielska, Brańska,
Szkolna)
23.00-24.00 – IGNATKI
0.00-1.00 – KAMIENNY DWÓR
1.00-2.00 – KOĆMIERY
2.00-3.00 – KOŻUSZKI
3.00-4.00 – ŁUKAWICA
4.00-5.00 – MIERZWIN DUŻY
5.00-6.00 – MIERZWIN MAŁY

DIECEZJA DROHICZYŃSKA
Rzymskokatolicka Parafia
pw. św. Stanisława Bp.M.
w Topczewie, ul. Brańska 4
117-132 Wyszki, tel. 85/7371210
www.parafiatopczewo.pl

KANCELARIA CZYNNA:
8.00 – 9.00
16.00 – 17.30

W NIEDZIELĘ NIECZYNNA